

Posudek oponenta bakalářské práce

ZENKL, Jan: *Rodina Zenklů v boji proti totalitním režimům*, Mnichovice, 2024, 88 stran včetně příloh, vedoucí práce doc. PhDr. Petr Koura, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	splňuje	splňuje z větší části	splňuje z menší části	nesplňuje
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	X			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .	X			
Struktura práce je vyvážená a logická.	X			
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .	X			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .			X	
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		X		
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce Jana Zenkla představuje portréty čtyř členů rodiny Zenklových. Kromě veřejnosti známého Petra Zenkla, jednoho z nejvýraznějších oponentů komunistické politiky v období po 2. světové válce, přibližuje osoby dalších tří členů této pozoruhodné rodiny. Jedná se o bratra Petra Zenkla, Rudolfa, synovce Petra Zenkla, Jana Zenkla, a Janova syna Jana Zenkla mladšího. Čtenáři se tak mohou dozvědět, že i další členové rodu, který je nerozlučně spjat s národně socialistickou stranou, aktivně čelili nacistické, a především komunistické totalitě.

Rudolf Zenkl byl komunistickým režimem zneužit jako svědek v procesu s JUDr. Miladou Horákovou a v jednom z následných pobočných procesů odsouzen k 18 letům odnětí svobody za vykonstruované obvinění z velezrady a vyzvědačství.

Synovec Jan Zenkl se snažil dostat svého strýce Petra z koncentračního tábora Buchenwald a v těžkých obdobích Protektorátu Čechy a Morava a poúnorové komunistické diktatury dokázal s vynaložením nemalé osobní statečnosti lidsky obstát. Roztomilou kuriozitou je jeho vítězství v rozhlasové vědomostní soutěži v roce 1963, za které obdržel zájezd do Moskvy. Zde měl dokonce možnost potkat se s Nikitou Chruščovem, na jehož dotaz, co se mu v Moskvě nelíbí, zmínil množství alkoholem posilněných jedinců motajících se v ulicích ruské metropole. Poslední část práce je věnována jeho synovi, Janovi Zenklovi mladšímu. Ten se aktivně podílel na reformách pražského jara a následně nebojácně vystupoval proti politikům, jež symbolizovali začátek normalizačního bezčasí po vpádu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Už v té době velice výstižně zhodnotil nesmírně negativní postavu (nejen) tohoto období českých dějin, prezidenta Ludvíka Svobodu. Tím pádem se dostal do hledáčku Státní bezpečnosti, byl na něj zaveden signální svazek, přišel o práci a jen se štěstím se vyhnul vězení.

Autor pracoval s adekvátní odbornou literaturou a použil řadu archivních pramenů. Nesmírně zajímavé a v mnoha místech objevené jsou informace z Rodinného archivu Zenklových. Další cenné poznatky autor získal v rámci rozhovorů s žijícími členy „Zenklova klanu“. Práci též obohatil o exkluzivní fotografie z Rodinného archivu Zenklových. Bohužel, jinak informačně velice zajímavá práce, je znehodnocena slabou stylistickou úrovní celého textu, její určité pasáže tak můžou působit na čtenáře až nesrozumitelným či bezděčně vtípným dojmem. I přesto si myslím, že její autor odvedl pro památku svých příbuzných a představení jejich osudů širší veřejnosti solidní práci.

Práci Jana Zenkla doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení stupněm chvalitebně.

V Praze, 10. května 2024

Mgr. Kryštof Zeman